Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 15 (799) * joi 13 aprilie 1961 * 8 pagini 30 bani

Vizita solilor Cehoslovaciei prietene

La invitația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a Consiliului de Stat și a Guvernului R. P. Romîne, în țara noastră a fost într-o vizită de prietenie delegația de partid și guvernamentală a R. S. Cehoslovace, condusă de tovarășul Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, președintele R.S. Cehoslovace. Pe aeroportul frumos împodobit cu drapele și lozinci, în întîmpinarea oaspeților au venit conducători ai partidului și guvernului nostru, numeroși reprezentanți ai oamenilor muncii. Ei i-au salutat cu căldură pe solii poporului prieten cehoslovac.

Pe șoseaua de la aeroport pînă în oraș, zeci de mii de locuitori ai Capitalei au ieșit în întîmpinarea înalților oaspeți cu stegulețe și cu brațele încărcate cu flori.

Zilele următoare, între conducătorii de partid și de stat romîni și cehoslovaci au avut loc convorbiri. Delegația cehoslovacă a vizitat apoi fabrici și uzine din Capitală și din țară.

Peste tot pe unde au poposit, pe întreg itinerariul, solii poporului frate cehoslovac au fost întîmpinați cu căldură de miile de oameni ai muncii ieșiți în întîmpinarea înalților oaspeți.

Vizita solilor poporului cehoslovac constituie o puternică manifestare a prieteniei frățești dintre cele două țări.

O realizare epocală

Pentru prima oară în lume un om a zburat în spațiul cosmic

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite:

La 12 aprilie 1961 în Uniunea Sovietică a fost plasată pe orbită în jurul Pămîntului prima navă cosmică-satelit din lume, avînd un om la bord, nava „VOSTOK" (RASARITUL).

Pilotul cosmonaut al navei cosmice-satelit „Vostok" este aviatorul-maior Iuri Alekseevici Gagarin, cetățen al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Lansarea rachetei cosmice cu mai multe trepte s-a desfășurat cu succes. După ce i s-a imprimat prima viteză cosmică și ea s-a desprins de ultima treaptă a rachetei purtătoare, nava-satelit a început zborul liber pe orbită în jurul Pămîntului.

Potrivit datelor preliminare, perioada de revoluție a navei-satelit în jurul Pămîntului este de 89,1 minute; îndepărtarea minimă de suprafața Pămîntului (la perigeu) este de 175 km., iar distanța maximă (în apogeu) este de 302 km.; unghiul de înclinație al planului orbitei față de ecuator este de 65 grade, 4 minute.

Greutatea navei cosmice-satelit cu pilotul cosmonaut este de 4.725 kg., fără a lua în considerare greutatea ultimei trepte a rachetei purtătoare.

S-au stabilit și se mențin comunicații prin radio în ambele sensuri cu cosmonautul Gagarin.

Cosmonautul Gagarin a suportat în mod satisfăcător perioada plasării pe orbită a navei-satelit „Vostok" și în momentul de față se simte bine. Sistemele care asigură condițiile de viață necesare în cabina navei-satelit funcționează normal.

Zborul pe orbită al navei-satelit „Vostok", cu pilotul cosmonaut Gagarin continuă.

★ ★

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite:

Maiorul sovietic Iuri Gagarin a aterizat în bune condiții în regiunea stabilită din U.R.S.S.

(continuare în pag. 8-a)

Primul cosmonaut din lume, maiorul sovietic, aviatorul I. A. Gagarin.

Angajamentul solemn al pionierului

„Eu, tînăr pionier al Republicii Populare Romîne, mă angajez în fața tovarășilor mei să fiu credincios poporului romîn și cauzei Partidului Muncitoresc Romîn, să fiu un luptător dîrz, cinstit și curajos pentru victoria socialismului.

Făgăduiesc să învăț și să mă comport în așa fel încît să devin un cetățean demn al patriei mele, Republica Populară Romînă".

Va fi o zi senină de mai. Cu soare și lumină multă. Ziua cînd în preajma marii sărbători, a 40-a aniversare a partidului, sub faldurile drapelului roșu al unității de pionieri un grup de copii, printre care vei fi și tu, vor rosti clar și răspicat după tovarășul instructor:

„Eu, tînăr pionier al Republicii Populare Romîne, mă angajez în fața tovarășilor mei...

Angajamentul solemn al pionierului! Primul legămînt făcut să slujești din toate puterile patria-ți dragă, partidu-ți iubit!

Din acel moment, viața ta, faptele tale, rezultatele muncii tale trebuie să dovedească, toate, că ai înțeles pe deplin cuvintele rostite cu emoție în fața tovarășilor tăi.

Trebuie să cunoști și să iubești tot ceea ce poporul nostru realizează. Părinții tăi, întregul nostru popor sub conducerea partidului, au ridicat pentru tine, pentru toți copiii țării, Oneștiul, Săvineștiul, Bicazul, orașul Victoria, Laminorul de la Roman, combinatul Siderurgic de la Hunedoara, blocuri, mii de blocuri confortabile în care locuiesc cei ce muncesc. Țara noastră seamănă azi cu o grădină minunată, înfloritoare. Aceste realizări, aceste victorii ale noastre, trebuie să le cunoști foarte bine, să le iubești, să te străduiești pentru a le adăuga noi frumuseți.

Dar tu, cum poți contribui tu, la construirea socialismului? Învățînd. Mai întîi învățînd bine și foarte bine. Să nu te mulțumească niciodată lucrul făcut pe jumătate, temele de nota 6. Să vrei să știi mereu mai mult, mereu mai bine. Numai astfel vei putea ca, mîine, cînd vei avea cinstea să te socotești muncitor sau colectivist

OANA MAGDU

(continuare în pag. 6-a)

În cinstea aniversării partidului

Măreața sărbătoare care se apropie este întîmpinată de oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării cu noi și importante succese în muncă. Așa, de pildă, petroliștii de la schela Băicoi depun o muncă susținută pentru reactivarea, prin muncă patriotică, a sondelor inactive. Insuflețiți de dorința de a da patriei cît mai mult petrol, brigada condusă de comunistul Ion Andrei a reactivat într-un timp record sonda nr. 178. De asemenea, în cinstea aniversării partidului, brigada avînd în frunte pe comuniștii Ion Tătaru, Gheorghe Anton, Ion Croitoru, Gheorghe Smoleanu și alții, va face să pulseze de bogăția țițeiului sondele 183 și 10.

★

Antrenați în entuziaste întreceri socialiste în cinstea aniversării partidului, strungarii fabricii de rulmenți din Bîrlad au reușit să dea în luna martie, peste plan, un număr de 45.884 inele de rulmenți de cea mai bună calitate. Pe primele locuri în întrecere s-au situat brigăzile conduse de comunistul Constantin Toderiță și utemiștii Valeriu Bejenaru și Tică Vicol.

★

Succese deosebite în muncă au obținut și muncitorii Fabricii de ciment „Victoria socialistă" din Turda. Ei au reușit să dea peste plan o cantitate de ciment care poate fi folosit la construirea a peste 200 apartamente moderne. Printre fruntașii întrecerii socialiste în cinstea aniversării partidului se află comuniștii Augustin Turcu, Dumitru Baltag și alții.

★

Mecanizatorii de la stațiunea de mașini și tractoare din Casimcea, regiunea Dobrogea, traduc cu succes în viață angajamentul de a depăși planul de producție pe campania de primăvară cu 440 ha. Totodată, ei vor realiza pînă la 8 mai economii de lubrefianți și piese de schimb în valoare de 60.000 lei.

★

Antrenați în frumoasa acțiune de plantare a pomilor fructiferi, țăranii muncitori din raionul Orșova au acoperit cu puieți de meri, peri, cireși și caiși o suprafață de peste 100 ha. teren.

Să organizăm o şezătoare pionierească închinată partidului

PĂRINTE DRAG, PARTID IUBIT, ÎŢI MULŢUMIM!

Se vor împlini, în curînd, 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România. Alături de oamenii muncii care întîmpină cu entuziasm glorioasa aniversare şi voi, dragi pionieri, desfăşurînd acţiuni şi activităţi deosebite, vă pregătiţi să întîmpinaţi ziua partidului drag. Printre altele, voi organizaţi şezători pionireşti de cîntece şi versuri pe tema „Mulţumim din inimă partidului". În numărul de astăzi al gazetei vă prezentăm un program pe care îl puteţi interpreta în unităţile voastre, la aceste şezători. După cum veţi vedea, poeziile şi cîntecele sînt prezentate în cadrul unui text de legătură *ce va fi susţinut de* doi prezentatori (*un pionier şi o pionieră*). Recitatorii şi corul *îşi vor interpreta părţile în ordinea care reiese din text. Şezătoarea poate avea loc fie în sală, fie în aer liber, în jurul focului de tabără. Este recomandabil ca, în cazul cîntecelor, acestea să fie interpretate de cor împreună cu toţi participanţii la şezătoare. În măsura posibilităţilor, recitările pot avea un fundal muzical adecvat, susţinut de un acordeon sau de un „cor mut". De asemenea, şezătoarea poate fi completată printr-o „gazetă vorbită", cu ajutorul căreia să înfăţişaţi realizările partidului în localitatea voastră, precum şi succesele cu care unitatea voastră întîmpină cea de a 40-a aniversare a partidului.*

Prezentator 1: Primăvara aceasta timpurie ne-a adus, o dată cu soarele puternic şi cald, o dată cu cerul senin neînchipuit de albastru, o dată cu încîntătoarea privelişte a noilor blocuri, o sărbătoare pe care întregul nostru popor muncitor o cinsteşte cu dragoste nespusă. Anul acesta, la 8 Mai, sărbătorim, dragi prieteni, împlinirea a 40 de ani de la înfiinţarea Partidului Comunist din România, conducător înţelept şi neînfricat al clasei noastre muncitoare!

Prezentator 2: Pretutindeni vezi semnele entuziasmului cu care părinţii şi fraţii noştri întîmpină această zi! În fabrici şi uzine, pe ogoare şi şantiere, ei se străduiesc să cinstească aniversarea partidului drag prin succese de seamă în munca lor. Alături de ei şi noi, pionierii, întîmpinăm glorioasa a n i v e r s a r e. Toate bucuriile noastre, întreaga noastră viaţă fericită se datoresc partidului drag, comuniştilor. Vremea în care copiii oamenilor muncii nu aveau parte de copilărie, ci de un trai sărăcăcios, plin de griji, lipsit de bucuria cărţii a rămas numai în paginile cărţilor descrisă în cuvinte amare. Viaţa noastră e cu totul alta decît aceea pe care au trăit-o părinţii noştri cînd erau de vîrsta ce o avem noi acum!

Prezentator 1: Într-adevăr, să privim în jurul nostru! Iată, în casele noastre te întîmpină belşugul, nu ştim ce înseamnă grija zilei de mîine! Sutele de şcoli noi ne primesc în fiecare zi în clase spaţioase, unde învăţăm cu drag pentru a deveni muncitori harnici, schimbul de mîine al constructorilor de azi. Nu există taxe şcolare, ba, mai mult, manualele pentru şcolarii claselor I-a—a VII-a sînt gratuite. În timpul liber nu ne plictisim Palatele şi casele de pionieri, terenurile de sport, bibliotecile şi teatrele pentru copii ne îmbie, iar vara crestele munţilor şi litoralul încîntător al mării răsună de veselia taberelor pionireşti!

Prezentator 2: Toate acestea le datorăm partidului. Ele sînt posibile, ele există, pentru că sub conducerea partidului, oamenii muncii din ţara noastră au zdrobit orînduirea capitalistă şi au ridicat, înalte pînă la cer, schelele construcţiei socialismului! În patria noastră socialismul a învins!

Prezentator 1: Dar cîte jertfe, pentru aceasta... Ce luptă aprigă, curajoasă, plină de sacrificii a trebuit să poarte partidul... În ziua de 8 Mai 1921, cînd a fost înfiinţat Partidul Comunist din România, întreaga clasă muncitoare a tresărit de bucurie şi emoţie. Atunci, pentru întîia oară, şi-a dat seama pe deplin cît de puternică este! Ca un fulger orbitor, steagul partidului i-a arătat drumul care duce spre victorie, spre fericirea celor mulţi

Prezentator 2: Capitaliştii şi moşierii nu au văzut însă cu ochi buni faptul că muncitorii aveau acum un conducător înţelept şi curajos. Ei au început deîndată să-i prigonească pe comunişti, iar trei ani mai tîrziu au interzis activitatea partidului. Lupta era însă deschisă Departe de a da înapoi, Partidul Comunist din România a început să activeze în ilegalitate, continuîndu-şi cu şi mai multă hotărîre lupta pentru cauza clasei muncitoare.

Prezentator 1: Zadarnic se străduiau cîinii de pază ai capitaliştilor şi moşierilor să îngrădească lupta comuniştilor. Poliţia şi agenţii siguranţei, jandarmii şi procurorii burgheziei sufereau eşec după eşec. Partidul se întărea necontenit, cuvîntul său de luptă pătrundea pînă în cele mai îndepărtate colţuri ale ţării, mobilizîndu-i la luptă pe oamenii muncii. Organul de presă al partidului, ziarul „Scînteia", tipărit în condiţii conspirative, lumina ca o flacără...

Balada tovarăşului care a căzut împărţind „Scînteia" în ilegalitate

de VICTOR TULBURE

(fragmente)

Omul ce-n noapte trecea,
În zdrenţe, cu şapca pe frunte,
Urme de bice purta
În suflet, în sînge, pe frunte.

Dar ochii lumini fulgerau,
Şi tălpile sparte şi rupte
Parcă spre pisc îl duceau.
Parcă spre crîncene lupte.

. . . .

— „Om cu strai sărac,
Ce ascunzi sub haină?
Parcă-ai duce un steag!
Parca-i duce o taină"!

. . . .

— „Un teanc de hîrtii
Strîns duc sub veşminte.
Slovele-s făclii
Şi învăţăminte...

Scrise sînt cu sînge
Roşii manifeste,
Scut sînt, şi-om învinge
Beznele aceste.

Slovele SCÎNTEII
Flăcări să ridice
Şi-om învinge răii
Anilor de bice.

Ia-o şi o citeşte,
Dă-o mai departe,
Braţul nostru creşte
Peste jug şi moarte".

. . . .

Foamea în pridvoare
Scheaună şi urlă.
Bat a sărbătoare
Clopote în turlă.

. . . .

Pentru-arginţi vîndută-i
Ţara pe tejghele.
Inima, zbătută,
Geme-ntre zăbrele.

Şi norodu şi stoarce
Lacrima ce-l arde
De pe front se-ntoarce
Ţara pe brancarde.

. . . .

Seara cînd trudiţii
Se întorc acasă,
Ochii, obosiţii,
Fruntea somnoroasă

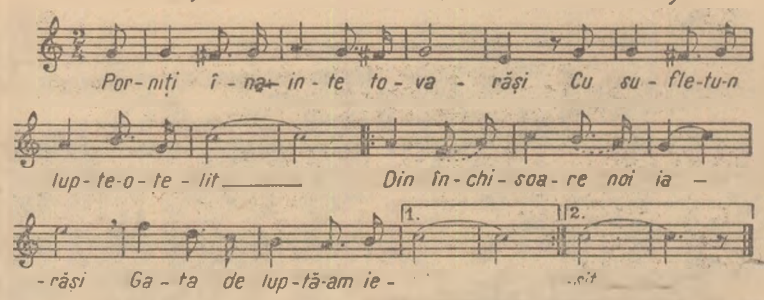
Răsfoiesc SCÎNTEIA
Strecurată-n haină,
Şi flămînzi sînt ochii
Ce-o citesc în taină.

Proletari, ne-aşteaptă
Foamea, ocna, zidul.
Hai la luptă dreaptă
Să urmăm Partidul!

Prezentator 1: Însufleţiţi de cuvîntul partidului, oamenii muncii de la oraşe şi sate, conduşi de comunişti, luptau cu curaj împotriva exploatatorilor. Grevele, demonstraţiile se ţineau lanţ. Lupeni—1929, Griviţa—1933 sînt date care strălucesc cu litere de foc în istoria luptei clasei muncitoare!

Prezentator 2: Zadarnic îi ferecau capitaliştii pe cei mai buni dintre luptători în temniţe grele de piatră. Alţi fii credincioşi ai clasei muncitoare le luau locul în rînduri şi lupta continua, mereu mai puternică... Paşii oastei proletare în marş răsunau cadenţat în istorie. Nimic nu-i înspăimînta pe luptători!

Porniţi înainte, tovarăşi!

I

Porniţi, înainte, tovarăşi,
Cu sufletu-n lupte-oţelit.
Din închisoare, noi iarăşi } bis
Gata de luptă-am ieşit.

II

Am stat în celule, în fiare,
Cu trupul din greu chinuit.
Noaptea cea neagră dispare, } bis
Ziua cea mare-a venit.

III

În luptă cu fiara fascistă,
Poporul cuvîntul şi-a spus.
Steagul libertăţii } bis
Să-l ridicăm tot mai sus!

Prezentator 1: Puternic şi înţelept, partidul comuniştilor organiza şi conducea lupta oamenilor muncii. Drumul lor era un marş neîntrerupt spre soare, spre victorie! În condiţiile înaintării victorioase a armatelor sovietice care dădeau lovituri distrugătoare hoardelor fasciste, Partidul Comunist din România a organizat şi condus insurecţia armată de la 23 August 1944, care a zdrobit clica militară fascisto-antonesciană şi a eliberat patria de sub jugul hitlerist.

Prezentator 2: Neuitată zi 23 August 1944... Zorile tale au fost zorile vieţii noi, fericite, pe care o trăim astăzi, într-o ţară liberă, socialistă. Poeţii, compozitorii şi pictorii se întrec în a-ţi înfăţişa măreţia, strălucirea nepieritoare!

SUB FLAMURA LUI AUGUST

de DAN DEŞLIU

(fragmente)

Din valul vremii zbuciumate
s-a înălţat, prin anii grei,
slăvitul steag de libertate
din August douăzeci şi trei.

Lumina lui, ce se răsfrînge
pe chipul patriei acum,
demult, în veac de foc şi sînge
porni spre noi să-şi taie drum.

. . . .

E vijelia-nnoitoare
dintr-un februarie de foc,
cînd glasul clasei muncitoare
vestea al beznelor soroc,

cînd tari în viforul restriştii,
cu viaţa lor au pus temei
acestor zile — comuniştii
la Griviţa, în treize-ş-trei.

Poate că-n ultima clipită
vor fi zărit, prin văl de fum,
această ţară dezrobită
sub raza soarelui de-acum...

Poate priveo spre noi, spre ani
în care munca-i bucurie,
de sub ruinile Doftanei,
spre noi, Ilie Pintilie...

De aceea se înalţă steagul
atît de sus, în ţara mea,
că-i fără de sfîrşit şiragul
Celor căzuţi spre-a-l înălţa.

Şi-adeseori de-aceea, poate,
se zbate zbuciumat în vînt,
că-n el bat inimile toate
a celora ce nu mai sînt.

Tu, flacără biruitoare
peste furtuni, în anii grei,
ce viu te-ai avîntat spre soare
în August douăzeci şi trei!

Te-ai ridicat spre zarea-albastră,
spre zori, din asfinţitul trist,
puterea şi mîndria noastră,
Partidul nostru Comunist!

Salut, simbol al tinereţii,
steag viu, pe care-l poartă sus
cutezătorii, îndrăzneţii,
sub steaua fără de apus!

Salut, lumină de victorii,
partidul nostru neînfrînt,
făuritor al aurorii
şi-al fericirii pe pămînt!

Prezentator 1: Întregul nostru popor muncitor este recunoscător partidului pentru înţelepciunea cu care i-a condus în lupta victorioasă pe părinţii noştri!

Prezentator 2: Slavă comuniştilor, cei mai buni fii ai poporului! Bărbaţi şi femei, mame şi prunci, bătrîni cu părul de nea aduc partidului drag prinos de laudă şi recunoştinţă...

PARTIDULUI

de M. BENIUC

Bătrîni ce cu mîndrie poartă
Lumina anilor în plete,
Bărbaţi voinici, stăpîni pe soartă,
Şi mame, şi copii, şi fete,
Cu pieptul plin de bucurie,
Pe tot cuprinsul romînesc,
Voioşi îţi cîntă slavă ţie,
Partid al celor ce muncesc!

Fierbinte inimă a ţării,
Nestinsă rază de la Lenin,
Tu, din durerea-ncătuşării
Întunecoaselor milenii,
Ne-ai arătat, prin gînd şi faptă,
Prin jertfe de eroi, cărarea
Ce-a făurit în luptă dreaptă
Celor trudiţi eliberarea.

Slăvită fie-ntotdeauna
Şi prea mărită ziua, ceasul,
Cînd aprig înfruntînd furtuna
Tu neînfricat pornit-ai pasul
Ce-a pus pecetea înfrăţirii
Între viteji de la Carpaţi
Şi-ntre eroii dezrobirii
Şi ne-am făcut de-a pururi fraţi.

Tu, scut şi sabie ne-nfrîntă,
În glasul steagurilor tale
Străbuna vitejie cîntă
Venind din vremuri de răscoale,

Schimbată azi întîia oară
Din milenară suferinţă
Şi din robie milenară
În luminată biruinţă.

Tu dat-ai slobozie muncii
Pe-aceste plaiuri dunărene,
De aceea rîd în soare pruncii
Şi lacrimi au moşnegii-n gene,
Iar mame tinere-şi dezmiardă
Cu dragoste, cîntînd, odorul,
Furnale prind, mai mari, să ardă,
Rod mai bogat să dea ogorul.

Bătrîni ce cu mîndrie poartă
Lumina anilor în plete,
Bărbaţi voinici, stăpîni pe soartă,
Şi mame, şi copii, şi fete,
Cu pieptul plin de bucurie,
Pe tot cuprinsul romînesc,
Voioşi îţi cîntă slavă ţie,
Partid al celor ce muncesc!

(continuare în pag. 3-a)

(urmare din pag. 2-a)

Prezentator 1: Rînd pe rînd, partidul i-a dus pe părinții noștri din victorie în victorie...

Prezentator 2: 1945, reforma agrară! Împroprietărirea țăranilor săraci prin luarea pămînturilor moșierești!

Prezentator 1: 1947, alungarea monarhiei, căpușă nesățioasă, care decenii de-a rîndul a supt vlaga poporului!

Prezentator 2: 1948, alungarea capitaliștilor din fabrici, uzine, mine, schele petrolifere! Mijloacele de producție au trecut în stăpînirea celor ce muncesc!

Prezentator 1: 1949, înființarea primelor gospodării agricole colective! La îndemnul partidului, țăranii muncitori au început să-și unească ogoarele mici în ogoare mari, aducătoare de belșug!

Prezentator 2: Țara întreagă cunoștea iureșul marilor construcții: Bumbești-Livezeni, Salva-Vișeu, apoi, în decursul anilor...

Prezentator 1: Primul tractor romînesc, construit la Brașov!

Prezentator 2: Bicazul, izvor de lumină!

Prezentator 1: Noi furnale la Hunedoara și Reșița, menite să sporească bogăția de oțel a patriei!

Prezentator 2: Casa Scînteii!

Prezentator 1: Fabrica de fire și fibre sintetice de la Săvinești!

Prezentator 2: Uzinele de strunguri de la Arad!

Prezentator 1: Blocuri de locuințe pentru oamenii muncii la București...

Prezentator 2: La Iași...

Prezentator 1: La Tg. Mureș...

Prezentator 2: La Constanța...

Prezentator 1: La Oradea...

Prezentator 2: La Craiova...

Prezentator 1—2: Pretutindeni!

Prezentator 1: Glorie harnicilor constructori, care la îndemnul partidului au durat și durează aceste monumente ale bunei stări ce se cheamă, într-un cuvînt, *SOCIALISM!*

CINTECUL BETONULUI ARMAT

de ȘTEFAN IUREȘ
(fragment)

Glorie
celor ce vin către prund,
iau pietriș,
răbdător strecurîndu-l cu sita,
și acelor ce-l duc
unei guri fără fund —.
betoniera,
mereu hămesita!

Glorie
celor ce-și fac prin munți loc
și fac loc dinamitei
prin calcar și marnă
și la capătul căii
de apă și foc
pudra fină-a cimentului
toarnă!

Glorie
celor ce scot din adînc
minereul de fier,
îl separă de zgură,
îl aduc cumințit sub ciocane,
îl frîng,
și îl leagă,
și-l fac armătură!

Glorie
celor ce-n codrul sonor
taie brazii,
îi curăță-i, leagă în plute,
și-i cîrmesc
spre-mplinirea destinului lor
în cofrajele bine făcute!

Treacă veac
după veac
într-un pas cadențat,
acest ev uimitor
va scăpa de uitare.
Glorie
celor ce toarnă betonul armat
și clădesc
zidul trainic și tare!

Prezentator 1: Satul a pornit, alături de oraș, pe drumul socialismului! Conduși de comuniști, colectiviștii au făcut să dispară mizeria căreia îi fuseseră hărăziți de către moșieri și chiaburi. Într-un marș glorios, ei au cucerit un trai îmbelșugat, cultura, fericirea! În sate au apărut nenumărate case noi, cămine culturale, dispensare, lumină electrică.

Prezentator 2: Înainte de 23 August 1944, în țara noastră erau milioane de analfabeți! Astăzi nu mai avem nici unul, au învățat cu toții carte, iar copiii merg cu toții la școală! Drumul gospodăriei agricole colective este drumul fericirii celor ce muncesc pe ogoare, drum arătat de partid!

Cîmpia romînească

de DAN DEȘLIU

Cîmpie romînească, robită pînă ieri
la felurite soiuri de zmei și de boieri,
pămînt udat cu sînge și rîcîit cu plugul
de cei ce niciodată n-au cunoscut belșugul,
cei ce duceau la curte tot aurul din plai
și se-ngrășau cu apă și-o coajă de mălai,
abia acum începe domnia omenească
pe-ntinderile tale, cîmpie romînească!

. . . .

Frumos îi stă cîmpiei la răsărit de soare
cu-o singură cunună din zare pînă-n zare,
un lan cît vezi cu ochii, prin care vîntul trece
și șuieră-a mirare de tot ce se petrece...
Cînd oare se topiră și unde s-au pierdut
măruntele hotare de cremene și lut,
răzoare fără număr, șerpuitoare mejdii,
plugarii singuratici — copiii deznădejdii?
Pe-aici trecu tractorul, la început de marte,
scriind cu șiruri drepte cîmpia ca o carte,
și-n urma lui ieșiră pe miriștea comună,
pe cîmpul colectivei — stăpînii, împreună!
Curînd, la crucea verii, combinele voinice
vor prinde să plutească pe mările de spice
și vor intra țăranii cu fețele-nroșite -
de soare, de mîndrie — în lanuri nesfîrșite,
să simtă-n palmă grîul cel nou, al tuturor...
Poate cu ani în urmă, acolo, pe ogor,
o fi căzut cu fruntea în sînge un viteaz
care-auzea cum cîntă combinele de azi,
care zărea cîmpia, în ziua ce răsare,
cu-o singură cunună din zare pînă-n zare,
și-n ultima clipită, cu gîndurile — fum,
i-o fi ajuns o rază din soarele de-acum...
Dar poate, dimpotrivă, nevătămat să fie,
și-acuma-i președinte aci-n gospodărie,
sau la raion lucrează de-o vreme, pasă-mi-te,
avînd în seamă toate ogoarele-nfrățite,
sau tractorist de frunte — e-ntîiul la arat:
oricum — un fiu al țării, un om adevărat!

Prezentator 1: Alături de comuniști și de frații noștri utemiștii, noi, pionierii, sîntem fericiți că ne aflăm ca vajnici luptători sub steagul partidului!

Prezentator 2: Sîntem pionieri! Nimic nu ne este mai scump pe lume decît cravata roșie, care ne îndeamnă să ne iubim cu devotament nețărmurit patria și partidul!

E roșie cravata mea ca focul

Versuri: MIHAI BENIUC **Muzica: MATEI SOCOR**

Cravata mea cea roșie
mă-ndeamnă:
„La-nvățătură fii neobosit!"
Eu știu că cei ce-au semănat în
toamnă,
La anul vor avea și de cosit.

Refren:

Cu-ntreg detașamentul, fără teamă,
În marșul vieții sprinten am pornit.
Iar mîine, dacă patria ne cheamă,
Lupta-vom pentru ea nebiruit.

Refren:

Partidului ce-n viață ne-ndrumează
Salut voios cu toții i-am adus;
Jurăm sub steaua noastră pururi
trează,
Drapelul roșu să-l purtăm mai sus!

Refren:

Prezentator 1: Prin grija partidului, avem astăzi sute de școli noi, manualele școlare le primim gratuit, vara, pe țărmul mării și în poienele munților ne așteaptă taberele pionierești!

Prezentator 2: Cine n-a rămas uimit cînd, pentru întîia oară, a intrat într-un palat sau într-o casă a pionierilor? În trecut, în castelele și conacele ridicate prin truda celor ce muncesc, se lăfăiau bogătașii. Astăzi, aceste castele aparțin celor care le-au ridicat cu sudoarea frunții lor, aparțin oamenilor muncii!

La conacul de-odinioară

de EMIL ISAC
(fragmente)

La conacul de-odinioară
O caleașcă nu s-oprește,
Și prințesa nu coboară,
Cerșetorul nu cerșește,

Nu stau slugi timide-n poartă
Cu privirea aplecată.
Poate e stăpîna moartă,
Ori în alte țări plecată.

Dar la geamuri rîd copiii
Și cîntarea e zglobie,
Ce s-a întîmplat aice?
Ce poate-n conac să fie?

. . . .

Dispărut-au slugi și prinți.
Și lăutarii, și prințesa.
Și în săli copiii cîntă.
Tot conacul e al lor!
Viața pentru ei frămîntă
Pîine albă: viitor.

S-a-ntîmplat aici minune?
Alt stăpîn are conacul?
Au uitat, ca-n „vremuri bune",
Lacheii să-mbrace fracul?

S-a-ntîmplat minunea mare,
În conac sînt triști strămoșii
Și privesc de pe pärete...
La copii — cravate roșii.

Nu a fost o întîmplare
Că-n conac nu sînt prințese.
Că-n salonul cel mai mare
O țărancă-n tihnă țese.

În conac intrat-a viața,
Sclavii s-au făcut stăpîni
Și nu pleacă dimineața
Vînători cu slugi și cîini.

Prezentator 1: Recunoștința noastră pentru ceea ce a făcut pentru noi partidul este nemărginită! Mulțumim din inimă partidului, iubit părinte, pentru cărțile pe care învățăm...

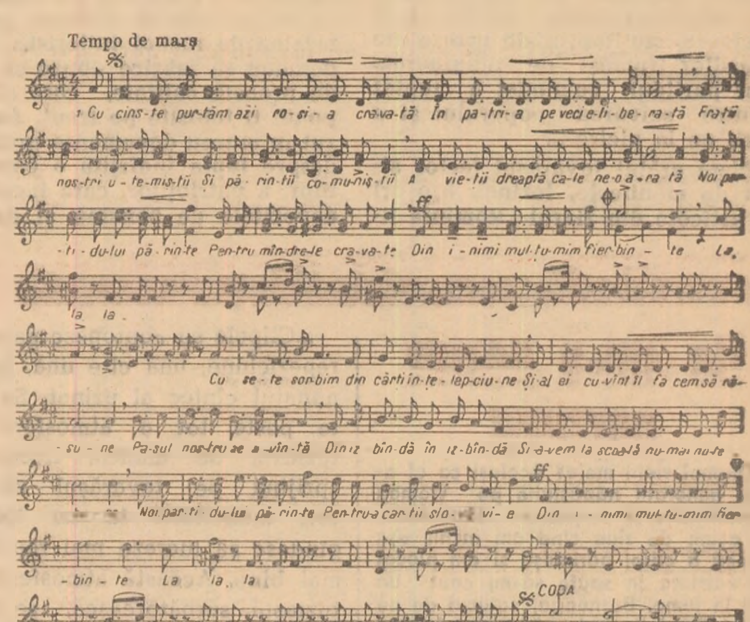
Prezentator 2: Pentru școlile luminoase și dătătoare de lumină...

Prezentator 1: Pentru visele noastre...

Prezentator 2: Pentru faptul că nimic nu ne poate împiedica să ni le realizăm!

PARTID, IUBIT PĂRINTE

Muzica: LAURENȚIU PROFETA **Versuri: C. TEODORI**

Cu cinste purtăm azi roșia cravată
În patria pe veci eliberată
Frații noștri utemiștii
Și părinții comuniștii
A vieții dreaptă cale ne-o arată

Noi partidului părinte
Pentru mîndrele cravate
Din inimi mulțumim fierbinte.

Cu sete sorbim din cărți
înțelepciune
Și-al ei cuvînt îl facem să răsune
Pasul nostru se avîntă
Din izbîndă în izbîndă
Și-avem, la școală, numai note
bune!

Noi partidului părinte
Pentru-a cărții slovă vie
Din inimi mulțumim fierbinte

Visăm să zburăm cu aripi
îndrăznețe
Spre culmile înalte și semețe,
Astăzi orice vis așteaptă
Să-l prefacem mîine-n faptă
Puteri ne-o da a noastră tinerețe.

Noi partidului părinte
Pentru visele-ndrăznețe
Din inimi mulțumim fierbinte

Prezentator 1: Partidul, de la înființarea căruia sărbătorim patruzeci de ani glorioși, este pretutindeni în viața noastră!

Prezentator 2: Înțelept și puternic, plin de grijă pentru noi, copiii, clarvăzător prin vreme, el îi conduce pe oamenii muncii cu mînă sigură spre fericire!

(continuare în pag. 7-a)

Prin sălile Muzeului de Istorie a Partidului

Pagini din lupta partidului

Dimineață strălucitoare, cu soare cald și cu cer limpede ca de cleștar. Pornim în grup, de la școală, spre cunoscuta clădire de la șosea, devenită atît de dragă nouă — Muzeul de Istorie a Partidului.

Parcurgem repede primele săli vizitate pe îndelete anterior. Ne oprim în sala cu documente ce oglindesc lupta poporului condus de P.C.R. împotriva războiului criminal antisovietic, pentru doborîrea dictaturii fasciste. Ne explică, pe înțelesul nostru, un tovarăș lector, subliniind cele mai importante probleme.

„Clica fascistă antonesciană — spune lectorul — a împins țara noastră în războiul tîlhăresc antisovietic. Zeci de mii de tineri mureau pe front, alții se întorceau fără mîini, fără picioare, mutilați, niște umbre ale flăcăilor frumoși de odinioară... Dar partidul comunist a luptat pentru salvarea poporului și a țării de la pieire"...

Ne-a arătat tovarășul lector șirul de manifeste, lozinci, broșuri și articole din ziarul „România liberă", prin care partidul chema poporul la luptă. „Singura salvare a țării este izgonirea hitleriștilor și a uneltelor lor care ne-au vîndut !" — am citit noi pe unul din numeroasele manifeste expuse în original.

Din cele spuse de tovarășul lector am aflat cum comuniștii, cei mai iubiți fii ai poporului, organizau neînfricați acțiuni împotriva războiului, lămureau pe muncitori că nu trebuie să lucreze pentru mașina de război hitleristă. Îi îndemnau să fabrice obuze și piese de proastă calitate, care să nu poată fi folosite pe front. Am văzut în muzeu documente grăitoare despre lupta îndîrjită a comuniștilor, a patrioților, care incendiau depozitele de benzină și de muniții, făceau să deraieze trenurile care transportau muniții pe front. Țăranii erau îndemnați să ascundă cerealele de lăcomia hitleriștilor. Aceasta însemna sabotarea războiului criminal antisovietic.

„Împotriva patrioților — continuă tovarășul lector — dictatura fascistă a deslănțuit o prigoană cumplită. Nenumărați fii ai poporului au căzut în lupta împotriva fascismului și războiului".

Privirile noastre se opresc îndelung asupra șirului de portrete ale acestor eroi. Într-o vitrină sînt cîteva obiecte care au aparținut unora dintre ei. Ne oprim și privim cu smerenie șapca lui Petre Gheorghe pe care se mai văd și astăzi urmele glontelui care i-a curmat firul vieții. Și ne răsună limpede încă în urechi ultimele cuvinte rostite de el înaintea plutonului de execuție: „Afară cu nemții din țară! Trăiască Partidul Comunist din România!"

Din șirul portretelor ne privește chipul zîmbitor al tînărului Iustin Georgescu.

...„De mic copil a rămas orfan — povestește lectorul. A trăit o copilărie lipsită de bucurii. Învăța foarte bine la școală. Îi plăcea îndeosebi istoria. Nu putea suferi minciuna. La vîrsta de 17 ani intră în rîndurile U.T.C.-ului, unde a desfășurat o activitate rodnică. Prins de poliție, este schingiuit sălbatic... Dar el a tăcut. Nu și-a trădat tovarășii de luptă. Din cauza schingiuirilor a murit. Avea numai 20 de ani"...

Ascultăm cu atenție, sorbind fiecare cuvînt. Glorioase pagini de istorie se perindă prin fața ochilor noștri...

„În vremea aceasta, cadrele de bază ale partidului, sub conducerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, au elaborat încă din vara anului 1943 planul insurecției armate. În condițiile prielnice oferite de înaintarea armatelor sovietice eliberatoare pe teritoriul țării noastre, se desfășoară insurecția de la 23 August 1944 care a adus eliberarea țării din robia fascistă și ieșirea României din războiul criminal antisovietic".

Nu ne mai îndurăm să ne dezlipim de diorama luminoasă care reflectă două aspecte: unul reprezintă luptele desfășurate în zilele insurecției de către muncitori și ostași, celălalt oglindește primirea însuflețită făcută de cetățenii Capitalei ostașilor sovietici eliberatori.

23 August 1944... Cotitură în istoria patriei și a poporului nostru. Începutul unei vieți noi de libertate și progres.

Sub conducerea înțeleaptă a partidului, oamenii muncii din patria noastră au pășit cu încredere la făurirea acestei vieți noi.

Ieșim din muzeu cu inimile pline de emoție. Nu vom uita niciodată cele văzute aici! Neșterse ne vor rămîne în minte și-n suflet figurile eroilor care au luptat pentru fericirea noastră. Făgăduim să fim vrednici de înaltul exemplu al vieții lor!

M. BALMUȘ

1. Muncitori și ostași ron... torilor hitleriști, în zilele insu... 1944.

2. Populația Bucureștiului ... tașii sovietici eliberatori.

3. Tovarășul Gheorghe Gh... miting din 30 august 1944 țin...

Ce mi-a dăruit partidul

Drumul vieții mele? Același ca al atîtor generații năpăstuite pe vremea capitaliștilor și moșierilor. Mi-amintesc ca acum de ziua cînd am închis ușa săracă a casei părintești și am plecat cu trăistuța în spate să-mi caut un rost în lume. Boșneaga, sătucul de pe malul Dunării, unde văzusem lumina zilei, rămăsese în urmă, apăsat de ceața colbului și năpăstuit de silniciile jandarmilor. Aveam 13 ani. Cu tălpile goale, lipsit de orice sprijin, plecam în orașul cu ziduri grele de piatră. Așa am ajuns la porțile Atelierelor C.F.R. „Grivița". Am intrat ucenic!

Credeam că ieșisem la liman. Dar abia acum începeau zilele și mai grele pentru mine. Prin halele sparte bătea viscolul ca afară, iar meșterul avea grijă să te mai și pălmuiască pentru că nu i-ai tăiat destule lemne acasă.

Așa era pe atunci viața ucenicilor. O dorință fierbinte aveam — să învăț mai departe la școală, să știu și eu să construiesc locomotive care aleargă pe șine ca vîntul. Să învăț la facultate. Era doar un vis în trecut, care însă a devenit faptă în anii puterii populare. Datorită grijii părintești a partidului am urmat și eu facultatea — Institutul Politehnic. Am ieșit inginer și lucrez chiar aici, unde mi-am făcut ucenicia, la „Grivița Roșie".

Dar mulțumirea cea mai mare e că pot să dăruiesc din cunoștințele mele și tinerilor, ucenicilor — sînt totodată profesor la școala profesională de pe lîngă „Grivița Roșie". Mă bucur din inimă că altfel își fac ei ucenicia. Au la îndemînă tot ce le trebuie, în mod gratuit — cărți, hrană, îmbrăcăminte de vară și de iarnă, cămin, tot. Mă bucur pentru ei, pentru zilele minunate pe care le trăim.

VASILE STANEȘCU
inginer șef, sectorul vagoane
Atelierele C.F.R.
„Grivița Roșie"

Episod din marea întrecere

...Clipele se contopesc parcă cu repeziciune, una cîte una, în minunatul cîntec al uzinei. Se simte peste tot o atmosferă entuziastă de muncă, fiecare îl sprijină pe tovarășul său și toți muncitorii la un loc se gîndesc să lucreze mai repede și mai bine. Această atmosferă entuziastă, sărbătorească, se simte în aceste zile în fiecare sector de muncă. Bunăoară...

— Așa, flăcăule, așa-mi place să te știu! se bucură comunistul Nicolae Limban.

Cu palmele încleștate pe polizorul de mînă Nicolae Rădoi stă aplecat deasupra unei plăci de metal de formă simetrică. Piatra minusculă de abraziv a polizorului, zbîrnîie năprasnic. Zuruie zvîrlind de sub ea zgrunțurii de metal prefăcuți într-o clipă în jeturi de scîntei albastre și galbene, strălucitoare.

Alături, Nicolae Limban, șeful brigăzii, zorește împreună cu lăcătușul Tudor Miu și Ion Gafițeanu să asambleze un reductor complex pentru o instalație petroliferă. Mînuind uneltele cu iuțeală, lăcătușul Nicolae Limban, ba măsoară cu șublerul diametrul unei roți dințate, ba pune mîna și le asamblează la locul lor, în carcasa puternică de metal a reductorului. Face totul cu siguranță și repeziciune și pupilele ochilor îi sînt pline de o lumină interioară. Din cînd în cînd își aruncă privirea la Nicolae Rădoi, „cel mai tînăr muncitor din brigadă". „Are stofă de lăcătuș nu glumă", se bucură șeful întîlnindu-i ochii albaștri, luminoși. Și tînărul, la rîndul său, lucrează mai îndîrjit, simțind alături umărul și căldura de frate mai mare a lăcătușului Nicolae Limban.

Dar parcă numai tînărul utemist cu ochii albaștri ca de copil îl simte pe șeful brigăzii alături, umăr la umăr? Și muncitorii din celelalte brigăzi ale sectorului! La cîțiva metri, strungurile aliniate în linie perfectă, duduie de parcă-s gata s-o pornească din loc. De pe bucățile de metal, ce cu fiecare clipă se transformă tot mai mult în piese strălucitoare, serpentinele șpanurilor albastre țîșnesc învăluite în fuioare subțiri de fum. Cu fețele înfierbîntate, pline de încordare, strungarii au pornit parcă la asalt cu strungurile lor aliniate în flanc. Ei dau la iveală piese tot mai multe și de cea mai bună calitate, pentru reductoarele petrolifere, pentru mori de ciment sau poduri rulante.

„Buni băieți, strungarii!" își spune însuflețit lăcătușul Nicolae Limban, secretarul de partid.

Pornită ca o scînteie din mijlocul brigăzii lui, chemarea la marea întrecere în cinstea aniversării partidului a cuprins de îndată masa strungarilor.

— Nici un rebut să nu dăm!... Să economisim cîte 10 cuțite speciale, a spus cu hotărîre comunistul Nicolae Pașaliu chemînd la rîndul său la întrecere brigada de strungari a lui Ion Prîșcoveanu.

Produse cît mai multe și de cea mai bună calitate, economisirea fiecărui gram de metal sînt lucruri cu care pe drept cuvînt se pot mîndri muncitorii din secția prelucrări metalice de la Uzinele metalurgice „Mao-Țze-dun" din Capitală. Folosind cu grijă patriotică fiecare gram de metal, muncitorii de aci au reușit să economisească numai în primele două luni ale anului o cantitate de metal din care se pot face 8 reductoare pentru industria petroliferă. E încă un indiciu că și acum, antrenați în marea întrecere socialistă în cinstea aniversării partidului, ei își vor aduce din plin contribuția, se vor afla la loc de frunte pe întreaga uzină. De altfel, rezultatele au și început să se vadă. Și nu-i de mirare: de aci a pornit doar chemarea la marea întrecere pe uzină!

AL. DINU IFRIM

„Uzina...

— E bun? Sau să vă dau a... tul!?... Știți, la noi toată lume... este îmbrăcată astfel...

Neobișnuit a început vizit... Într-o clipă m-am trezit îmbr... cată de sus pînă jos în alb. Ci... mulițe albe, halat alb, bone... albă — toate sclipitor de cura... și albe ca... zăpada! Și iată c... tot atît de neașteptat, coborîi... cîteva trepte, am ajuns într... sală... albă. Priveam cu mira... niște bidoane, care aliniate c... precizie, și purtate de banc... transportoare păreau că me... singure spre aceiași direcție - un bazin mare, mare de tot. M-a... apropiat.

— O clipă... să treacă „eșal... nul", mă întîmpină un tînăr mu... citor, arătînd spre șirul bidoan... lor.

— Aici sosesc zilnic, din to... țara zeci și zeci de mii de litr... lapte, începu tovarășul Pet... Burciu explicațiile. Și, după ... suferă o primă filtrare, lapte... este pompat prin conducte ... secția de pasteurizare. Porniră... într-acolo. Am ajuns într-o sa... neobișnuită: la stînga — tablou... de comandă cu fel de fel de b... toane; la dreapta — un fel ... rezervoare uriașe, strălucitoare.

— Sînt tancurile izoterme, î... explică muncitorul arătîndu-mi-... De aici, laptele iese curat ca l... crima, cum se zice, și cu cantit... tea de grăsime necesară. O par... trece la secția de turnare în s... cle, iar alta — în celelalte secț... de prelucrare...

— Gata? Pot să dau d... laptelui?

★

Ridicată pe un podișor, lîn...

ni luptîna împotriva cotropi-
cţiei armate de la 23 August

ntîmpină cu entuziasm pe os-

orghiu-Dej vorbind la marele
t în Capitala ţării.

ALBĂ...

vana de coagulare, tînăra muncitoare Valeria Mircea se uită întrebător la şeful brigăzii.

— E gata. Toţi săculeţii sînt la presat, se poate începe, răspunde comunistul Vasile Ciupeiu.

La început, nu înţelegi ce-şi spun. Te dumireşti însă dacă priveşti atent: laptele se transformă ca prin farmec, cu ajutorul maşinilor moderne, în brînzeturi de calitate superioară. Maşina de împachetat automat, de pildă, umple cutiuţele de carton, gata pregătite. Produse de calitate superioară, după gustul cumpărătorilor. 20.000 litri de lapte prelucrează muncitorii de aici zilnic!

Am trecut şi în celelalte secţii. Aceeaşi atmosferă. Maşini automate ne-au întîmpinat şi în secţiile unde în curînd se va produce iaurt şi lactofruct, şi în cea de chefir şi în cea de... îngheţată. Da, îngheţată. Moderna fabrică de produse lactate din Bucureşti, va intra peste puţin timp cu toată capacitatea în funcţiune. 300.000 litri lapte vor fi zilnic prelucraţi. Iar cît priveşte îngheţata, este prevăzut să se fabrice... 8 tone zilnic, în 11 sortimente — cu alune, cu fistic, cu cacao etc. Îngheţată de cea mai bună calitate. Aşa cum vă place şi vouă.

— Ştiţi, mi-a spus călăuza la despărţire, utemiştii noştri sînt grozavi de mîndri de fabrica aceasta modernă şi atît de interesantă! Alături de comunişti, vrem să întîmpinăm şi noi aniversarea partidului drag, cu rezultate dintre cele mai bune!

E. TOFAN

Moţii s-au statornicit...

de VASILE CABULEA

De veacuri, prin defileul stîncilor Apusenilor, pe firul Arieşului în jos, bătînd drumurile de piatră şi de noroi, drumuri pîndite de primejdii, moţii au coborît cu căruţa, cu mîrţoaga, ori ei singuri, spre „ţară“. Cuvîntul acesta, „ţară“, cu sensul de cîmpie, de ogoare mănoase, de bogăţie, a însemnat pentru moţi o oază, în inima căreia este o comoară dar la ale cărei bunătăţi şi belşuguri nu se putea ajunge...

Ca să-şi cîştige pîinea, moţul era meseriaş ambulant; rătăcea prin sate şi oraşe, cu lunile, ajungînd pînă la Dunăre şi Constanţa, strigînd într-una: „Reparrr, butoaieee!“ Mînca ce găsea, dormea pe unde-l ajungea din urmă noaptea, pe apucate — ba într-un şopron, ba pe-o prispă ori chiar pe marginea drumului, lîngă şanţuri şi pe sub poduri. De aici şi aceste versuri cu tîlc adînc: „Munţii noştri aur poartă, / Noi cerşim din poartă-n poartă!“.

Amară era viaţa moţului în trecut.

★

Cuvîntul partidului a găsit ecou şi în sufletul moţilor. Partidul i-a învăţat cum să rupă cu mizeria tradiţională, cum să-şi lase obiceiurile nomade şi să pornească la clădirea unei vieţi noi. Şi primul efect al politicii partidului de ridicare a nivelului de viaţă al oamenilor din acest colţ de ţară, este unirea ciubărarilor în cooperative de producţie meşteşugărească. Moţul nu mai lucrează fiecare la şura lui, la „atelierul“ lui, ci în ateliere colective. Moţul a rupt cu singurătatea şi cu sărăcia, a venit să muncească laolaltă cu ceilalţi, cu care a îndurat în trecut chinul şi necazurile bejeniei moţilor...

Popasul pe care-l face un om în comuna Avram Iancu, bunăoară, are darul să-l facă să înţeleagă că şi pe aceste plaiuri revoluţia socialistă a schimbat de la temelie felul de a munci şi de a trăi, felul de a gîndi al moţilor. Elementul nou de care se izbeşte cel dintîi este secţia mecanică unde se taie doage şi se încheie butoaie. În valea aceasta adîncă, străjuită de stînci semeţe, cu tăiuşuri ascuţite, ameninţătoare, se aude zgomotul avîntat al maşinilor, al autocamioanelor. Ciuberele şi butoaiele, care merg apoi în întreaga ţară, sînt transportate cu autocamioanele pînă la gară la Cîmpeni, de unde le ia în spate trenul de munte — Mocăniţa. Ciubărarii, care au învăţat această meserie din tată în fiu, lucrează în două schimburi, cîte 8 ore. Se pricep, au învăţat să taie buştenii la ferăstraie electrice, să tragă doagele la rindele electrice şi să stăpînească cu pricepere atîtea şi atîtea mecanisme şi maşini moderne! Ocupaţia de baştină a moţilor a început să intre pe făgaşul industriei moderne.

Ciubărarul Ion Leahu, zis Joj, care practică dogăritul de cînd se ştie, lucrează la încheiatul butoaielor, într-un colţ din hala luminoasă a „fabricii“. Cîţiva tineri aflaţi în preajmă îl privesc cu respect. E un bărbat înalt, cu mustaţă tutunie; poartă nişte ochelari cu ramă de fier. El e unul dintre muncitorii cei mai îndemînatici care „face lucru de calitate“. Are 10 copii. Vreo doi lucrează cu el, aici: Ion, în vîrstă de 22 ani şi Nicolae, în vîrstă de 24 ani. Are o fată, Agaftia, care a absolvit o şcoală textilă şi acum lucrează la Industria Lînii din Timişoara. Un puşti — Augustin Leahu al lui Ion Huh — stă tot timpul lîngă el, să înveţe de la bătrîn şi-l priveşte ca pe un înţelept.

De la badea Joj au aflat tinerii aceştia, care s-au născut şi au crescut o dată cu republica, nu numai meserie, ei învaţă şi atîtea istorisiri şi isprăvi din îndelungatele lui călătorii. A umblat prin toată ţara, ca de altfel şi ceilalţi ciubărari vîrstnici: Ion Pogan, Iosif Şoica, Nicolae Fiţ, Augustin Cîrjă sau însufleţitul comunist Gheorghe Fitu, meşter neîntrecut în construitul butoaielor. Poate să-ţi descrie cu lux de amănunte marile oraşe ale ţării, satele din Dobrogea, Bărăgan, Vlaşca sau Ialomiţa. Dovedind un spirit de observaţie ager, el vorbeşte despre realităţi de ieri şi de azi, cu viziunea unui istoric.

El şi ceilalţi moţi ciubărari îţi vorbesc cu însufleţire despre viaţa lor nouă, de belşugul din casă şi mai ales de lumina cărţilor cu care în anii noştri s-au împrietenit. Este impresionant să constaţi că în comună nu mai există nici un analfabet, că biblioteca numără vreo 6.000 de volume cu sute şi sute de cititori activi şi 22 cercuri de citit. 22 de cercuri de citit!!. Şi dacă vezi cum tînărul dogar Petru Cioică vine din satul lui, Tîrşa, şi încarcă de la bibliotecă în desagi cărţile şi le urcă în vîrful muntelui cu calul, iar secretara organizaţiei de bază U.T.M., Sofia Voinea, din acelaşi sat, vine cu tinerii şi cu „bătrînii“ la film, nu te mai minunezi că în comuna Avram Iancu sînt echipe artistice, echipe de volei şi fotbal. Nu te minunezi că există aci, în creierul munţilor o viaţă culturală atît de bogată.

Moţii, atît de năpăstuiţi altădată, s-au statornicit. Şi s-au statornicit pentru că partidul le-a creat şi lor posibilitatea să ducă o altă viaţă. O viaţă civilizată, demnă de epoca noastră socialistă.

Copilărie fericită

Copiii ţării prietene — Republica Socialistă Cehoslovacă, se pot bucura din plin de copilărie. Grija atentă cu care sînt înconjuraţi, condiţiile minunate pe care partidul le creează, fac ca viaţa lor să fie tot mai luminoasă. În R. S. Cehoslovacă, toţi copiii învaţă. Pentru aceasta s-au clădit zeci şi zeci de şcoli noi, laboratoare, case ale pionierilor. Zilele de vacanţă sînt aşteptate cu bucurie de copiii cehoslovaci. Ei ştiu că taberele, casele de odihnă, munţii răcoroşi, îi primesc cu ospitalitate...

„Greşeală“... colonialistă

Numai cu o lună în urmă, Klouch Ahmed, tînăr sportiv de origină algeriană, a cucerit titlul de campion al Franţei la cros. Minunate clipe pentru tînărul sportiv — campion la 17 ani! „Ce planuri de viitor aveţi?“ — l-a întrebat unul din numeroşii ziarişti care-i prevedeau un viitor strălucit în atletism. „Sper să cuceresc în vara aceasta titlul de campion în proba de 3.000 m obstacole, a răspuns tînărul sportiv. Din păcate, îmi este foarte greu să mă antrenez în Algeria. De la ora 22,30 nimeni nu mai are voie să circule pe străzi, aşa că trebuie să mă îngrijesc să ajung devreme acasă“...

Klouch Ahmed era tînăr, avea planuri de viitor. Ahmed însă nu va mai alerga în campionatul de atletism din vara aceasta, aşa cum dorise el. Ahmed a fost ucis de un glonte slobozit din pistolul unui jandarm francez! Din... „greşeală“, după afirmaţia comandantului patrulei franceze.

Oare să fie vorba de o „simplă greşeală?“ Nu, Klouch Ahmed este încă o victimă a sîngerosului război colonialist din Algeria.

KIM NU MAI E...

Kim avea 12 ani. Dar după trupu-i puţintel, după feţişoara cît pumnul, nu i-ai fi dat nici 7. Poate numai să-i fi privit mai cu atenţie obrazul smochinit şi cearcănele triste ale ochilor.

Acum, Kim nu mai e. A murit.

În ultimele zile, Kim n-a mai putut vorbi — foamea i-a sleit ultimele puteri. Cu un colţ de cărămidă însă, a scrijelit pe trotuar: „Mă numesc Kim. N-am părinţi. De foame nu mai pot vorbi“.

La Seul — capitala înfometatei Coree de Sud — mulţi dintre cei ce muncesc n-au cu ce se hrăni. Aşa că orele au trecut şi Kim nu primi în berela veche de marinar nici un bănuţ.

La început, simţind cum i se întunecă privirile în miezul zilei şi cum cunoştinţa îl părăseşte, Kim s-a tras la marginea trotuarului. Acolo s-a aciuit ca să-l afle moartea.

Şi cînd soarele a fost sus, sus pe cer, la ora cînd, în limuzine luxoase, bogătaşii şi ofiţerii americani se repezeau acasă, la prînzuri bogate, Kim s-a sfîrşit de foame...

Tocmai apăruseră ziarele de după-amiază. Un trecător a luat un ziar şi a acoperit cu el trupul micuţ şi fără viaţă al lui Kim. Iar pe ziar, cu litere groase, se putea citi: „Guvernul a acordat noi credite pentru armată...“

Milioane! Milioane şi milioane! Bani rupţi de la hrana lui Kim şi atîtor altor mii de copii ca el, care pier de foame în Coreea de Sud înrobită de imperialiştii americani.

ŞT. Z.

Singur în stradă... Iată pe unul din cei 400.000 de copii din Statele Unite ale Americii care, aşa cum arată statisticile oficiale americane, sînt în cea mai mare parte a zilei, cînd părinţii lor se află în căutarea unei bucăţi de pîine, lipsiţi de orice supraveghere, pradă mizeriei.

Pionierii îngrijesc monumentele ridicate în cinstea luptei clasei muncitoare

Intr-o zi de primăvară, la PIATRA-NEAMȚ

Copacii își întîmpinau oaspeții cu ramuri grele de muguri. Păsărelele se întreceau în cîntece. Soarele strălucea primăvăratic, dar parcă mai puternic străluceau cravatele pionierilor veniți la statuia care îl înfățișează pe eroul utecist Vasile Roaită. Se adunaseră din unitățile pionierești ale orașului și aduceau fiecare unelte pentru grădinărit.

— Astăzi vom zăbovi mai mult decît de obicei, i-au spus tovarășului paznic al parcului. Dorim să îngrijim spațiul verde din preajma statuii. Orașul nostru, Piatra Neamț, are nenumărate locuri care ne sînt dragi și de care noi ne îngrijim cu multă dragoste...

Îndrumați de tovarășa instructoare Ecaterina Apostolescu au pornit la lucru. Prin iarba abia răsărită trecea îndemînatic pieptenul greblei. Foarte pricepuți se dovediră pionierul Zaharia Constantin de la Școala de 7 ani nr. 4 și David Elena și Parasca Paulina, amîndouă de la Școala de 7 ani nr. 8.

— Aci să sădim petunii, a hotărît una dintre pionierele de la Casa de copii. Avem multe flori în casa noastră. Vom semăna aici un chenar cu florile cele mai mîndre.

Cînd frunzele veștede au fost înlăturate, s-a arătat și o surpriză: pretutindeni luceau bănuții albi de bumbișori.

— Iată și toporași! descoperi cu bucurie pioniera Balmuș Ecaterina. Cineva le-o luase pionierilor înainte, și aceasta era... primăvara! — Adusese și ea un salut utecistului erou care s-a jertfit în lupta cea grea, condusă de comuniști, luptă a cărei izbîndă deplină o vezi pretutindeni în patria noastră: în construcțiile uriașe, în viața fericită a țăranilor colectiviști, în sutele de școli noi înălțate pentru copiii oamenilor muncii.

— Știți voi? vorbi deodată una dintre pioniere, Vulcănescu Elena. Pe mulți v-am cunoscut abia acum. Ieri, în viața mea s-a petrecut un eveniment deosebit de important. Am primit carnetul de membră al U.T.M....

De îndată pionierii s-au adunat în jurul fetei.

— Felicitările noastre! Și noi ne pregătim pentru o astfel de sărbătoare!

— Să-l porți cu cinste!

Și privirile tuturor s-au ridicat către statuia utecistului Vasile Roaită. Eroul le părea tuturor apropiat și viu.

AURELIA ROȘU

„Fabricat în R.P.R."

În urmă cu 17 ani, cînd poporul nostru, condus de partid, a scuturat jugul fascist și a pornit să-și făurească singur soarta, țara noastră avea o industrie foarte săracă, sărăcită și mai mult de distrugerile războiului. Iar acum? E suficient să spunem că în anii puterii populare au fost construite 100 de noi întreprinderi și că industria noastră, tînără dar în continuă creștere și modernizare, realizează în 11 săptămîni întreaga producție industrială a anului 1938!

Mai întîi însă, a fost nevoie de energie. Miile și zecile de mii de motoare și agregate consumă milioane de kilovați-oră. Conform planului elaborat de partid, au apărut, an după an, termocentralele Doicești, Paroșeni... gigantul hidroelectric Bicaz... Avem acum energie electrică. Dar vom avea și mai multă

Furnalele țării care își varsă în jgheaburi „șerpii" de foc din care se fabrică peste 10 mii tractoare anual, aproximativ tot atîtea autocamioane și autobuze, felurite motoare, vagoane de cale ferată etc. Din oțelul produs într-un an în țara noastră, s-ar putea face un brîu de grosimea unui braț care să înconjoare globul pămîntesc.

Tractoare fabricate în țara romînească?... Strunguri cu comandă program?... Sonde petrolifere?... Fără îndoială, aceia care jăcmăneau bogățiile țării, s-or fi mirînd cum a fost posibil aceasta într-un timp atît de scurt. La marginea Bucureștiului se mai văd și astăzi vechile ateliere ale concernului olandez radiotehnic Philips. Proiectele, piesele erau străine. Numai mîna de lucru era a muncitorilor romîni. Exemplul acesta este edificator, deoarece aici, lîngă aceste barăci avem în față, deopotrivă, trecutul și viitorul. Lîngă ele, impunătoare și uriașă se află noua clădire Electronica, pe o suprafață de mii de metri pătrați. Peste puțin timp, pe poarta uzinei va ieși aparatul cu nr. 1.000.000! Proiectat în țară, cu piese construite în țară, asamblat în țară. Alături de el vor ieși aparate de radio, picupuri, magnetofoane de diverse tipuri, la nivelul tehnicii mondiale, echipate cu tranzistori — această piatră de încercare a tehnicii moderne pe care tehnicienii și muncitorii noștri au știut-o depăși cu succes.

De altfel, tehnica modernă a pătruns peste tot. Industria fibrelor sintetice este tînără în țara noastră, dar produsele sale sînt căutate și apreciate. Doar sînt frumoase, ieftine și durabile. Fierul încins, uitat pe o bluză, nu o arde nici dacă ar rămîne acolo ceasuri! De asemenea, masele plastice, ieftine și practice, pătrund în industrie și la pescuit, în camerele de joacă ale copiilor și în pămînt. O conductă de polietilenă cu un diametru cît o călimară și lungă de aproape o sută de metri, nu cîntărește mai mult de 60 kg. Și nici nu ruginește!

Mulți dintre voi, nici nu vă închipuiți că a fost, că poate fi altfel decît așa. Dar pentru ca industria și tehnica noastră să înflorească, făcînd viața noastră mai îmbelșugată, pentru ca în multe țări ale lumii oamenii să silabisească literele săpate pe mașini și motoare, „Fabricat în R.P.R.", cei mai buni fii ai poporului, comuniștii, au trebuit să lupte decenii.

Aniversarea a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia va da industriei și tehnicii noastre, întregii economii, un nou și viguros avînt.

G. MOISIL

Ne este dragă gospodăria agricolă colectivă

„Ajutoarele președintelui"

In curtea gospodăriei agricole colective erau o mulțime de pionieri. Unii dintre ei, cu sape și greble, alții cu acuarele și creioane colorate.

Tovarășul Nicu Nicolae, președintele gospodăriei, îi întrebă:

— Ia spuneți-mi, ce-ați mai pus la cale?

— Vrem să amenajăm grădinița de flori și să pavoazăm sediul gospodăriei cu lozinci și fotomontaje dedicate aniversării partidului nostru drag!

Pionierii din Puiești, regiunea Oltenia, îndrăgesc nespus gospodăria colectivă din comuna lor. Ei sînt mîndri de fiecare nou succes al părinților lor, colectiviștii. Sub ochii lor, în gospodărie s-au ridicat două grajduri mari, moderne, care adăpostesc peste 200 de animale, un saivan pentru oi, o magazie pentru cereale și o remiză. Pionierii sînt mereu prezenți la laboratorul zootehnic în care se fac experiențe din cele mai interesante. Unii sînt mereu pe la grajduri, au grijă de animalele mici, de viței și de miei. Alții, printre care și Ștefan Elena și Iliescu Maria, sînt nelipsiți de la crescătoria de păsări. Aceste două pioniere sînt dornice să afle cît mai multe despre metodele de obținere a unor rase superioare.

În orice zi ai vizita Gospodăria agricolă colectivă „Gheorghe Doja" din comuna Puiești, raionul Olteț, ai să întîlnești aici o mulțime de pionieri. Ei, după cum le place să spună, sînt mîna dreaptă a tovarășului președinte. Unde este nevoie de ceva... acolo sînt și ei prezenți! La curățatul pomilor de omizi, la văruirea lor, la strînsul spicelor... Mulți dintre ei, după terminarea școlii, vor să devină colectiviști. Să ajungă și ei fruntași ai recoltelor bogate așa cum au ajuns și foștii pionieri Plugaru Maria, Alexandru Nicolaie, Tănase Maria, Badea Nicolae și Canciu Nicolae vor să se facă tractoriști iar Popa Victor vrea să ajungă, neapărat, brigadier.

Gospodăria lor e milionară iar acest lucru se vede și în belșugul din casele colectiviștilor. Mulți dintre colectiviști și-au construit case noi. În foarte multe case, aparatul de radio și bicicleta sînt lucruri obișnuite. Sînt 10 ani de cînd în comuna lor s-a pus temelia gospodăriei colective. Cele 657 de familii de colectiviști merg necontenit pe drumul unei vieți din ce în ce mai îmbelșugate, drum luminos pe care le-au îndrumat comuniștii.

Acum, în cinstea aniversării partidului, pionierii din Puiești pregătesc un nou program al echipei artistice. Ei vor să înfățișeze prin cîntece și versuri, prin dansuri drumul victorios al părinților lor, viața fericită pe care o trăim astăzi cu toții sub conducerea înțeleaptă a partidului.

RADU POPA

Un spectacol reușit

— Un spectacol de neuitat — spuneau entuziasmați spectatorii.

— Ne-am străduit... — răspundeau modești micii artiști.

Într-adevăr, spectacolul dat de micii artiști, pionieri din mai multe localități ale regiunii Suceava, a fost reușit. Sala Teatrului de Stat „Mihail Eminescu" din Botoșani era plină pînă la refuz. In ultima zi de vacanță, pionierii suceveni au dat un spectacol muzical-coregrafic în cinstea marii sărbători — împlinirea a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia. Cu mult timp înainte, pionierii s-au pregătit cu drag. Dacă ai fi poposit la casele pionierilor din Suceava, Cîmpulung-Moldovenesc, Vatra Dornei, la școlile de 7 ani din comunele Vorona și Tudora, sau chiar aici, în Botoșani, ai fi întîlnit același entuziasm. Pentru spectacol se pregăteau nu numai învățînd cîntece și poezii, ci și învățînd la matematică și chimie, fiind în primele rînduri la toate acțiunile pionierești. În catalog, în dreptul numelui Luminiței și Natașei Munteanu, al lui Bădăluță Miciurin și Rotaru Stelian din Botoșani, al Eugeniei Dalmațki, al Luciei Ciobanu, al Angelei Răuț din Suceava, și al altor pionieri, sînt note foarte bune. Ca să învețe să cînte din fluier doinele prezentate la spectacol, frații Țăranu din Ciocănești au mers multe seri în șir la cei mai bătrîni din sat și au învățat să doinească. La fel a făcut și pionierul Vaslavan Ion. „Hora colectiviștilor", dans cu strigături interpretat de echipa lor, a celor din Vama, vorbea de succesele colectivei. Dar ca să vorbești trebuie să cunoști. De aceea, ei au mers la G.A.C. și s-au interesat îndeaproape de realizările gospodăriei colective din comună.

Și iată-i acum, în ziua spectacolului. Pe scena mare a teatrului se află un cor de 300 de pionieri. Cînd s-a ridicat cortina, pe buzele pionierilor erau cuvintele mult îndrăgitului cîntec pionieresc „E roșie cravata mea ca focul". Apoi au fost evocate figuri de eroi ai clasei muncitoare: Ilie Pintilie, Olga Bancic, Donca Simo. Emoționant, în cuvinte simple dar calde, copiii au vorbit despre viața atît de minunată a eroilor clasei muncitoare, despre lupta Partidului Comunist Romîn pentru zidirea unui viitor fericit, de care ne bucurăm noi astăzi.

O altă parte a spectacolului — tabloul muncii. In fața unei biblioteci, o pionieră citește o carte, într-alt colț al scenei — cîțiva copii fac experiență de laborator... Alții se pregătesc să plece în excursie. Pregătindu-se astăzi cu sîrg, ei vor reuși să devină mîine muncitori harnici, schimbul constructorilor de astăzi.

Finalul spectacolului e grandios. Pe scenă sînt peste 400 de pionieri. Cîntînd viața lor fericită, ei mulțumesc celui ce le-a făurit-o, partidului.

GETA COSTIN

Angajamentul solemn al pionierului

(Urmare din pag. 1-a)

al patriei, să dai produse bune, să meriți încrederea celor ce te-au primit în mijlocul lor. Dacă plantezi azi un puiet, mîine vor răsări mii de puieți, pentru că mii de copii au făcut același lucru. E prețuită și contribuția ta, munca ta. Dacă ți se cere, nu sta pe gînduri, muncește după puterile și posibilitățile tale. Dă sprijinul tău oriunde este nevoie. E o faptă de pionier! În comuna ta Sfatul popular a ridicat o școală nouă. E școala în care înveți. Ți-e dragă pentru că e frumoasă, luminoasă, veselă, pentru că acolo înveți tu. Îngrijește-o, păstreaz-o și înfrumusețeaz-o, pentru că e a ta, a tuturor copiilor, ca de altfel tot ceea ce se construiește în patria noastră. Colectiviștii din comuna ta își construiesc case. Comuna întreagă este electrificată. În fiecare casă răsună vesel aparatul de radio. Veniturile gospodăriei au crescut. S-a mărit parcul de mașini, a crescut numărul atelajelor. Acestea toate la un loc înseamnă bunăstare. Gospodăria colectivă este ca și familia ta. Îndăgește-o, contribuie la înflorirea ei.

Un coleg de-al tău se descurcă mai greu la învățătură. Ajută-l! Rezultatele întregului detașament sînt de fapt rezultatele tale. Nu fii nepăsător dacă un coleg învață mai slab. Străduiește-te și ajută-l să fie în rînd cu tine. Tovarășul instructor ți-a dat o sarcină (ești doar pionier!) Caută s-o îndeplinești. Și nu oricum. Ci cît mai bine, cu cît mai multă răspundere. Numai astfel vei dovedi prin fapte că-ți respecți angajamentul solemn rostit într-o minunată zi de mai.

Și să nu uiți, cititorule, că la victoriile poporului nostru, la zilele senine ale copilăriei tale, la fericirea din ochii părinților tăi veghează încercatul, neînfricatul nostru părinte și călăuzitor: Partidul.

A început trimestrul trei

Sună clopoțelul din nou! Vacanța de primăvară s-a încheiat și a lăsat locul manualelor deschise la lecții noi, caietelor cu file albe, curate, ce așteaptă să fie completate cu scrisul vostru îngrijit...

Unii dintre voi, cei care obișnuiesc să-și țină jurnale de zi, au completat ultima filă referitoare la vacanță, consemnîndu-și impresiile despre vizitele în fabrici, în G.A.C.-uri sau în G.A.S.-uri, succesele sportive și despre multe alte preocupări. Alții, și-au completat albumele cu desene, au adăugat încă o poezie sau o povestire în caiet și au lăsat loc și pentru cele ce urmează să le dedice celui de al treilea trimestru. Ierbarele s-au îmbogățit, iar cunoștințele din științele naturale au fost verificate practic prin plantarea de puieți și sădirea de flori.

În vacanță, toți v-ați dăruit cu voie bună jocului dar ați adunat și forțe noi pentru un nou trimestru.

Și iată că a sunat clopoțelul! Trimestrul 3 și-a deschis larg porțile și a așezat în fața voastră preocupările firești ale școlarului. Viitoarele note așteaptă să fie rînduite în cataloage în dreptul numelui fiecăruia.

Poate că unii văd deja pînă la capătul acestui trimestru, unde îi așteaptă examenele, pregătindu-se de acum pentru acestea. Alții însă, școlari dintre cei mai buni, vor avea marea bucurie de a face parte din cei ce merită a fi primiți în rîndurile organizației de pionieri în „PROMOȚIA A 40-A ANIVERSARE DE LA CREAREA PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA. Și pe toți vă așteaptă bucuriile și succesele vieții voastre școlărești și pionierești.

Iată școala!

Ferestrele mari, deschise, lasă să pătrundă în clase razele soarelui luminos de primăvară și totodată, lasă să intre înăuntru, alături de voi, primăvara patriei noastre dragi, a patriei care sub conducerea partidului nostru, a asigurat și asigură pentru voi o viață fericită.

SUCCES COPII!

Orele de științele naturale sînt mult îndrăgite de pionierii clasei a V-a C de la Școala medie nr. 32 din Capitală. E o adevărată plăcere să răspunzi la lecție.

O vizită instructivă

Autobuzul ne-a lăsat chiar în poarta gospodăriei de stat din Otopeni. O gospodărie mare, modernă din care am învățat multe lucruri. La crescătoria de porci am văzut rasa York, cunoscută de noi doar din manualele școlare, rasa Landros, care, așa cum ne-a explicat tovarășul inginer, are două coaste mai mult decît celelalte porcine — un porc din această rasă atingînd greutăți uimitoare! Am văzut vaci de rasă, care datorită îngrijirilor, instalațiilor moderne de adăpat, hrănit, muls dau o producție anuală de lapte de 8—11.000 litri. Cel mai mult ne-au încîntat serele și crescătoria de pui. Sute și mii de pui îngrijiți în condiții excepțional de bune, cu încălzire de infra-roșii.

Am văzut, de asemenea, condițiile în care muncesc oamenii, grija conducerii gospodăriei pentru ușurarea muncii oamenilor, pentru a le crea condiții de trai tot mai bune.

IONAȘCU ION
cl. a III-a,
Școala de 7 ani nr. 4
București

Strada noastră va fi tot mai frumoasă

Strada noastră face parte din circumscripția electorală nr. 154. În această circumscripție a fost ales pentru a treia oară deputat tovarășul Victor Moldovan, un gospodar foarte harnic. La propunerea lui toți cetățenii au hotărît ca strada noastră să devină una dintre cele mai frumoase străzi din oraș. Să fie plantați pomi, să se facă ronduri de flori, să fie puse din loc în loc coșuri de hîrtii, bănci, iar în fața școlii, care e pe aceiași stradă, să se facă o mică grădiniță de flori. Noi, pionierii Școlii de 7 ani nr. 12, am hotărît să-i ajutăm pe cei mari la înfrumusețarea străzii. Am ajutat la curățarea unui părculeț, am plantat și am udat flori și, mai ales, am luptat pentru menținerea curățeniei străzii. Ți-e mai mare dragul să treci acum pe strada noastră! De curînd, ea a fost asfaltată și canalizată, are lumină electrică și este foarte curată.

TRIF NICOLAE
cl. a VI-a A,
strada Ialta nr. 15,
Școala de 7 ani nr. 12, Sibiu

De vorbă cu maestra sportului Ioana Petrescu

Tema: Alergările pe distanță scurtă

Mai mulți cititori ne-au rugat să publicăm un articol despre antrenamentele pentru probele de alergări de viteză pe distanță scurtă. Iată de ce ne-am adresat maestrei sportului Ioana Petrescu campioană și recordmană a țării noastre în probele de viteză.

— Am dori să ne vorbiți, în cîteva cuvinte, despre alergările pe distanțe scurte.

— Cu plăcere. Pentru ca să poți alerga repede, trebuie să fii puternic, rezistent, suplu, trebuie să ai mușchi puternici. Aceasta însă nu se poate obține dintr-odată. Alergarea cu accelerare, alergarea cu startul de jos, diferite jocuri ca handbalul, baschetul, ștafeta, au o mare importanță în dezvoltarea vitezei.

— Dar pentru antrenamentul propriu-zis ce fel de exerciții se recomandă?

— Orice pionier care vrea să devină un bun alergător de viteză va trebui să treacă în programul său de antrenament astfel de exerciții: 1. Alergarea pe loc cu ridicarea înaltă a coapselor, apoi aceeași alergare cu deplasare înceată înainte. 2. Alergarea pe loc cu mîinile sprijinite de perete, cu ridicarea înaltă a coapselor. 3. Alergarea pe un picior: aceasta se face alternativ, cînd pe dreptul, cînd pe stîngul. 4. Pentru lungirea pasului, se recomandă pasul sărit. 5. Alergarea la vale cu accelerare, pînă la 50 de metri. 6. Alergarea la deal, cu accelerare, pînă la 30 de metri. 7. Alergarea în linie dreaptă cu accelerare treptată, pînă la 80-100 de metri (în funcție de vîrstă).

— O ultimă întrebare. De cîte ori pe săptămînă și cît anume trebuie să dureze un antrenament?

— Este bine ca, în fiecare săptămînă, să se facă două sau trei antrenamente, iar fiecare antrenament să nu dureze mai mult de o oră. Pentru începători, este suficient și o jumătate de oră, deoarece lipsa de rezistență, oboseala, influențează mult asupra roadelor antrenamentului.

Două victorii de prestigiu

Săptămîna trecută, Capitala patriei noastre a fost vizitată de una din cele mai puternice echipe de fotbal din Brazilia, de echipa „GREMIO PORTO ALENGRENSE". În această echipă joacă renumiții fotbaliști Ortunho, Vieira, Elton, care de mai multe ori au fost selecționați în reprezentativa Braziliei, campioană mondială.

În primul său meci disputat pe stadionul „23 August", GREMIO a întîlnit echipa Petrolul din Ploiești. In prima repriză, practicînd un joc deosebit de frumos și spectaculos, brazilienii deschid scorul. In repriza secundă însă au fost nevoiți să cedeze. „Petrolul" în mare formă, în mai puțin de 40 de minute a înscris 4 goluri. Rezultatul final a fost însă 4—3 în favoarea Petrolului deoarece în această repriză Elton transformă un 11 m, iar Florea, la o învălmășeală în fața porții, înscrie un gol în propria noastră poartă.

O nouă întîlnire de mare atracție a avut loc tot pe stadionul „23 August". De data aceasta, formația braziliană a avut ca parteneră de joc echipa Rapid din București.

Deși brazilienii erau deciși să nu piardă și acest meci, ei au trebuit să cedeze din prima repriză cînd Rapidul a deschis scorul prin Ozon. In repriza secundă, brazilienii forțează jocul și cu mare greutate, printr-o fază deosebit de spectaculoasă, reușesc să înscrie. Meciul ia sfîrșit cu scorul de 2—1 pentru Rapid.

Am fost martorii unor meciuri de fotbal deosebit de spectaculoase în care fotbaliștii noștri, practicînd un joc colectiv, folosind cu strictețe indicațiile antrenorilor, ajutîndu-se unii pe alții, au reușit să repurteze două victorii de prestigiu.

Meci de volei pe terenul Palatului pionierilor din Capitală.

Părinte drag, partid iubit, îți mulțumim!

(Urmare din pag. 3-a)

PARTIDUL

de MARCEL BRESLAȘU

Cu ochii noștri limpezi
ce acum se deschid,
pe cartea-n care-i scrisă
povestea țării-ntreagă,
citim cuvîntul simplu
și minunat: PARTID
și inima și mintea
se-ntrec să-l înțeleagă!
Bat inimile-n piepturi
și mintea urcă-n zbor
și fiecare-și spune:
„De-ar fi să mi-l închipui
ca pe un voinic din basme
întregul meu popor,
o singură făptură,
cu trupu-i și cu chipu-i
bătrîn și veșnic tînăr,
unchiaș și flăcăiaș,
cu umerii cît munții,
cu fruntea peste creste,
cu pieptul cît hotarul...
atunci, Partidul este
și inima și mintea
acestui Uriaș!"
E inima călită
în lupte și primejdii,
în veacuri de-nfruntare
și ceasuri de restriști,
e leagănul iubirii
de glie — și-al nădejdii
din beznele robiei
și pin'la Comuniști.
E mintea luminată,
puternică și trează
— comoara-nțelepciunii
ce-am strîns-o din bătrîni;
e mintea care știe,
străvede și cutează
și cumpănește pașii
de Astăzi către Mîini!

Cu inima-ți fierbinte
și luminoasa-ți minte,
PARTID al ȚĂRII mele,
să ne călăuzești
pe drumul nostru harnic
și pașnic — înainte,
să ne durăm aievea
o Țară ca-n povești!

Prezentator 1: Partidul împlinește patruzeci de ani. Această sărbătoare ne umple inimile de fericire. Sîntem mîndri că pe pieptul nostru strălucește o părticică din steagul glorios de luptă al comuniștilor. Astăzi, de ziua partidului, angajamentul solemn pe care l-am rostit atunci cînd am primit cravatele roșii trăiește mai puternic ca oricînd în inimile noastre!

Prezentator 2: (solemn). Eu, tînăr pionier al Republicii Populare Romîne, mă angajez în fața tovarășilor mei...

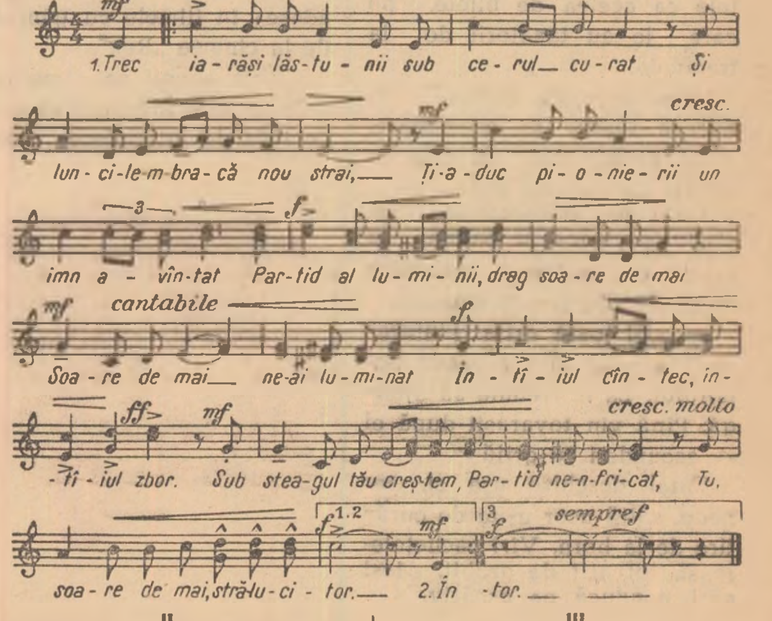
Prezentator 1: să fiu credincios poporului romîn și cauzei Partidului Muncitoresc Romîn...

Prezentator 2: să fiu un luptător dîrz, cinstit și curajos pentru victoria socialismului.

Prezentator 1 și 2: Făgăduiesc să învăț și să mă comport în așa fel încît să devin un cetățean demn al patriei mele, Republica Populară Romînă!

Partid, soare de mai

Versuri: TIBERIU UTAN **Muzica: I. D. CHIRESCU**

II

**In schimbul de mîine s-ajungem am vrea;
Mineri, furnaliști, cărturari,
Să dăm strălucire sub flamura ta,
Măreților vise și zilelor mari.
Refren:**

III

**Nu-i cinste mai mare, nici dor mai aprins
Decît să urmăm al tău steag!
Partid al luminii, partid neînvins,
Părinte-al copiilor patriei drag!
Refren:**

Ursulețul de catifea

„..Dincolo, în săliță, tata sta de vorbă cu un om uscățiv, înalt, cu o mustață stufoasă. Lumina palidă a lămpii le arunca pe fețe umbre gălbui, tremurînde și jocul lor tainic îl făcu pe băiat să arunce o privire cercetătoare în săliță. Se săltă din așternut și lipăind ușor cu picioarele goale pe lutul odăii, ajunse în dreptul ușii rămasă întredeschisă.

— De ce o fi venit în miez de noapte? se gîndi Costel și-l privi încă o dată cu atenție pe omul înalt și uscățiv.

Părea un om obișnuit, unul din muncitorii de la tata, de la uzină, care veneau adesea. Numai cînd zîmbea, chipul lui oglindea atîta bunătate încît, fără să vrea, Costel și-l simți dintr-odată prieten... Deși, la drept vorbind, poate că uscățivul nu-l mai văzuse niciodată pe el, pe Costel. Și poate că și el, Costel, fiul lăcătușului Victor Călin, nu mai avea să-l vadă niciodată pe uscățiv...

Discuția dintre uscățiv și lăcătuș prinse să devină mai vie și Costel chiar auzi deslușit cîteva cuvinte:

— Noi, comuniștii... August este luna în care toate forțele... da — toate forțele patriotice trebuie unite... Bătălia cea mare abia acum începe. Armata Roșie înaintează vertiginos. Peste tot, fasciștii sînt bătuți...

Dar lăcătușul își duse zîmbind arătătorul la buze și Costel îl auzi spunînd:

— Te rog — mai încet! Dincolo-mi doarme copilul. Să nu-l trezim...

Nu era nimic rău în șoapta tatălui, dar pe Costel îl cuprinse ciuda: oare, într-adevăr, tatăl ceruse să se vorbească în șoaptă numai de grija de a-i păzi lui somnul?... sau se temea că, trezindu-l, i-ar putea auzi ce vorbesc...

Uscățivul se ridică. Vîrîndu-și mîinile într-o servietă, scoase de acolo cîteva pachețele ca acelea de bilete, pe care le au taxatorii de la tramvaie.

„Întocmai ca acelea!" se bucură Costel de asemănare. „Sînt prinse chiar cu cîte un elastic de cauciuc roșu...".

Tatăl luă pachețelele, jucîndu-le curios în palme, în vreme ce uscățivul, pregătindu-se de plecare, îi spuse:

— ...Și toată grija. Fluturașii *) aceștia sînt adresați poporului. La el trebuie să ajungă. Pînă vin tovarășii după ei — ascunde-i cu grijă!

Tatăl deschise ușa și, repede, săltă ușor ușița de cură-tire de la horn. Vîrî pachețelele și, tot atît de grăbit, ieși să-l conducă pe uscățiv.

Zorii se zbăteau la orizont, să învingă noaptea. În casă, căldura îl făcuse pe lăcătuș să zvîrle de pe el plapuma subțiată și ruptă de bumbac.

Stînd în așternut, fuma gînditor. Alături, Costel dormea dus.

— Bietul Costel, se gîndea lăcătușul. Azi, mîine, trebuie să-l sui în tren, să-l reped la bătrîni, la Arpașa. Zilele astea n-o să mai pot da pe-acasă. O s-avem mult de lucru...

Se răsuci și, strivind restul țigării de marginea patului, se pregăti să mai ațipească o leacă.

Dar ușa începu dintr-odată să geamă, să se frămînte...

— Siguranța! gîndi lăcătușul. Și, pe dată, un gînd i se răsuci chinuitor în minte: „Dacă or să caute tocmai în horn?". Se repezi într-acolo, dar pe ușa izbită în lături și pe fereastră năvăliră agenții.

Buimăcit, lăcătușul rămase

pironit în mijlocul cămăruței mici, umplută acum de mulțimea agenților. Se uită la ei — fețe împietrite, pumni gata să macine zilnic trupurile luptătorilor comuniști arestați.

— Îmbracă-te, porunci scurt un individ gras, înfășurat parcă într-un balonzaid cenușiu. Ochelarii negri-fumurii, care-i acopereau ochii, îl făceau să semene cidat cu unul din banditii pe care Costel îi văzuse adesea în filmele cu gangsteri de la cinema „Rex".

Cîțiva agenți se împărțiră prin cameră. Începură să arunce totul la întîmplare, scoto-

cind după ceva anume. Unul bondoc, cu buza de sus răsfrîntă, se repezi la ușița hornului. Mîna lui mică, cu degetele îmbrăcate în pernițe puhave, de grăsime scormoni o grămadă de vreme în horn. Și în tot acest timp, ochii lui galbeni, cercănați și cufundați parcă în niște pungi vinetii, îl priveau țintă pe lăcătuș. Parcă i-ar fi spus: „Asta-i, te-am prins. Pînă aci ți-a fost...". Dar peste o vreme, scoase mîna neagră de funingine și, înjurînd repezit printre dinți, i-o arătă șefului: „Nimic!".

Nu găsiră nimic. Dar „șeful" se răsti la lăcătuș, și, peste puțin, acesta era tîrît cu ei.

— Lăsați-mă, barem să-i dau copilului cîțiva bani, să plece la bunici...

Dar agenții nu-l ascultară. Și atunci, din ușă, lăcătușul mai prididi să-i strige:

— Curaj, Costeluș! Curaj, băiatule!... Și vorbele lui se pierdură în întunericul de dinaintea zorilor.

★

Oamenii intrară încet. Întunericul le împiedica vederea, așa că stătură o vreme să se obișnuiască cu el.

— Au devastat totul, șopti unul...

— Da, i-au spart și oglinda de la dulap...

Costel tresări prin somn și, cu glasul sugrumat de emoție și spaimă, îngăimă:

— Cine-i?...

Drept răspuns, una din umbre întrebă șoptit:

— Costel!?

— Da...

— Eu sînt nea Ionel, de la vopsitorie. Știu totul, vei merge cu noi, nu te speria. Îmbracă-te!

Pe întuneric, Costel abia reuși să se îmbrace. Tremura tot: prin cîte trecuse!...

— Nene... „Fluturașii"... Sînt în ursulețul de catifea... Eu... eu i-am scos din horn, după ce l-au luat pe tata...

Plînsul îi înecă glasul și Costel tăcu. Îl știa pe nea Ionel — nu-i plăceau plîngărețîi. Și apoi, el, Costel, împlinea azi 11 ani!.

— Să mergem, șopti într-un tîrziu vopsitorul. Ia-o înainte, Costele. Și vezi, grijește-te de ursuleț!

★

A doua zi, îndreptîndu-se cu nea Ionel spre uzină, Costel privea mohorît gardurile. Și, deodată, privirea lui se limpezi. Ici, colo, înfloriseră peste noapte mici fluturași — cuvîntul partidului. Pîlcuri de muncitori se opreau și, cu răsuflarea tăiată, citeau cuvintele neprețuite.

Nea Ionel îi zîmbi pe furiș dar Costel nu-l văzu — se uita la „fluturași". Și parcă din fiecare îi șoptea, privindu-l drept în ochi, tatăl său, lăcătușul: „Curaj! Curaj băiatule!".

VALER ȚINTEȘ

*) Fluturași = mici manifeste

Lucrări sosite în cadrul concursului „Pe tine te cîntăm, partid iubit!"

Sub roșul steag!

Am crescut sub ochii tăi, partid,
Steagul tău m-a-ntîmpinat cu zorii;
L-am văzut pe sonde și clădiri,
L-au urcat pe schele muncitorii...

M-a salutat zîmbind prietenos,
O dată cu Victoria și Bicazul,
Și Dobrogei cu pletele de spic,
I-a însorit cu dragoste obrazul...

Știu! Steagul tău, măreț a fluturat
În anii grei de luptă și robie,
Să-mi fie astăzi cerul luminos
Și plaiurile libere să-mi fie.

La Grivița, la Iași, sau la Lupeni
Cu roșii zori, se răsfira-n ferestre,
Și cerul tot părea un manifest,
Și-a steagului tău falduri, manifeste.

De-aceea azi în flacăra din steag
Întreaga ta istorie tresare.
Cînd lîngă fața cerului îl urc
În August sau în Mai la defilare...

Am crescut sub ochii tăi, partid...
Ca un spic din holdă, spre înalturi,
Steagul tău m-a-ntîmpinat; voi fi
Tot mereu sub roșiile-i falduri!

ANISIA BALADA
Școala medie nr. 31,
București

PARTIDULUI

Frunză verde de cicoare
Avem țara-n sărbătoare
Că partidul ne îndrumă
Să clădim o viață bună.

Țara noastră este-o floare
Ce se înalță spre soare
De partid călăuzită,
De poporu-ntreg iubită.

Îți mulțumim partid iubit
Pentru tot ce-ai construit.
Pentru școlile din sate,
Unde noi învățăm carte.

Partidule, iubit părinte,
Tu ne îndrumi mereu-nainte
Pe culmi înalte să suim,
Socialismul să-l clădim.

Părinte drag, partid iubit
Ce-n lupte grele ești clădit,
Ani mulți, ani rodnici să trăiești
Pe fiii tăi să-i fericești!

CHEȚE EMILIA,
cl. a III-a B,
Școala de 7 ani, com. Todirești, raionul Gura Humorului, reg. Suceava

Viață nouă...

Frunzuliță de stejar
S-a dus traiul nostru-amar
Și s-a dus să nu mai vie
Să horim a bucurie.

Scoate bade fluierul
Să răsune cîntecul
Să răsune-n zări albastre
Că tarlalele-s a noastre

Să muncim cu spor, cu rîvnă
Că s-a dus ziua de ieri
Cînd eram robi la boieri...
Să muncim cu-n flăcărare
Pentru-a noastră bunăstare.

Frunzuliță de stejar
S-a dus traiul nostru-amar
Și s-a dus să nu mai vie!
Să horim a bucurie!

LASCU G. LUCA
cl. a VII-a A,
comuna Drăgănești, regiunea București

Pentru prima oară în lume un om a zburat în spațiul cosmic

(urmare din pag. 1-a)

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: Iuri Gagarin s-a născut în anul 1934. A intrat în Comsomol în 1949, iar în Partidul Comunist al Uniunii Sovietice în iunie 1960.

Gagarin a învățat la școala profesională din Liuborți, din apropiere de Moscova, pe care a absolvit-o cu rezultate excepționale. Ca specialitate el este modelier turnător. Ulterior, Gagarin a învățat la școala medie tehnică din Saratov, apoi la o școală militară. Este căsătorit. Are două fiice, Elena și Galina.

★

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite:

După efectuarea cu succes a cercetărilor prevăzute și îndeplinirea programului de zbor, la 12 aprilie 1961 ora 10,55 (ora Moscovei), nava sovietică „Vostok" a aterizat cu bine într-o regiune stabilită din Uniunea Sovietică. Aviatorul cosmonaut, maiorul Gagarin, a comunicat: „Rog să se raporteze partidului și guvernului, precum și lui Nikita Sergheevici Hrușciov personal că aterizarea a decurs normal, că mă simt bine, că nu am traumatisme și contuzii".

Înfăptuirea zborului omului în spațiul cosmic deschide perspective grandioase de cucerire a Cosmosului de către omenire.

★

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: Numele lui Iuri Gagarin, primul pilot cosmonaut din lume care a deschis oamenilor de pe Pămînt drumul spre Cosmos, a fost înscris în Cartea de onoare a Comitetului Central al Comsomolului.

În hotărîrea Comitetului Central al Comsomolului se spune:

„Pentru fapta de eroism fără precedent în istoria omenirii, faptă care proslăvește pe veci poporul sovietic, știința și tehnica sovietică, care constituie un minunat exemplu de slujire cu abnegație a intereselor patriei, să fie înscris în Cartea de onoare a C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S. numele tovarășului Gagarin Iuri Alexeevici, educat de Comsomolul leninist, primul pilot cosmonaut din lume, care a deschis oamenilor de pe Pămînt drumul spre Cosmos".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"